

Prázdniny na závodisti zahájí spřežení

PARDUBICE První prázdninové závody na domácím stánku Velké pardubické, dostihovém závodisti v Pardubicích, budou patřit vozatajům. Dnes a zítra vždy od 9 hodin se zde uskuteční celkem čtrnáct soutěží koňských spřežení. Nejdůležitější z nich bude Cena hejtmána Pardubického kraje, která je pro vozataje poslední příležitostí ke splnění kvalifikačních podmínek na mistrovství ČR.

První den závodů ovládnou drezury a parkur, zítra přijdou na řadu maratony. Tratě pro závody dal dohromady devítinásobný mistr České republiky ve vozatajských soutěžích a také vítěz Velké pardubické z roku 1985 Petr Vozáb.

„Vozatajství je adrenalin. Byl jsem mnohokrát na mistrovství Evropy i světa, mám devět titulů mistra republiky a při stavbě tratí využívám své zkušenosti z celé kariéry,“ říká Vozáb, jenž je také zapsán v Guinnessově knize rekordů, když zapřáhl dvaadvacet koní.

Diváci uvidí závody od jednospreží až po královskou disciplínu čtyřspreží a představi se také děti.

Vstupné na závody spřežení je po oba dny zdarma. (mvo)

Jezdci Orionu rozdují motory v Petrovicích

LITOMYŠL Motokrošaři z litomyšlského Orion Racing Teamu mají pořádně našlapaný program. Chystají se už na čtvrtý podnik Mezinárodního mistrovství České republiky v letošní sezoně; bude jim klání v Petrovicích u Karviné, které startuje tuto neděli ve 13 hodin.

Orion nasadí Petra Bartoše v nejsilnější kategorii MX1, Slovákka Ivana Černého mezi veterány a Barboru Laňkovou mezi ženami. Manažer Kovář však bude nadále postrádat Jonáše Nedvěda - aktuálně šestý jezdec celkového pořadí MX2 již nějakou dobu laboruje se zlomeným kotníkem.

Zkušený Bartoš se bude v Petrovicích snažit napravit nepříliš povedené závody z minulého víkendu v Dalečíně na Vysočině. Tam totiž hned v první rozjízdce přetrhnul řetěz a ve druhé dojel až na devátém místě.

Černý pak ve veteránech skončil v Dalečíně čtvrtý a na těžké pozici se nachází i taktéž v tabulce průběžného pořadí šampionátu; Laňková byla mezi ženami pátá a v celkovém pořadí drží před Petrovicemi čtvrté místo. (mvo)



Finalisté David Poljak (nahore) v semifinále vyřadil turnajovou jedničku Marka Jaloviece, Vít Kopřiva Patrika Rikla. Foto: 2x Lukáš Březina, protenis.cz

Kamarádství stranou. Teď půjde o titul

Ve finále orlickoústeckého Rieter Open změří síly staří známí David Poljak a Vít Kopřiva.

Luděk Votava
redaktor MF DNES



ÚSTÍ NAD ORLICÍ Jeden druhého zná málem jako vlastní boty, často spolu trénují. Ale před dnešním finále orlickoústeckého Rieter Open, tenisového turnaje ITF Futures (od 10.30), má nad partákem z Prostějova Vitem Kopřivou (ATP 549., 7. nasazený, 21 let) přece jen určitou psychologickou výhodu David Poljak (ATP 536., 6. nasazený, 22 let).

„Nemám s ním úplně příznivou bilanci. Když to budu počítat od záků, může to být snad 1-8 nebo 1-9,“ přemítal Kopřiva, jenž v semifinále porazil v třísetové bitvě 6:4, 4:6, 6:3 turnajovou osmičku Patri-

ka Rikla. „Ale připravím se na to, jak nejlépe budu moci, a doufám, že to zvládnu. Těším se, za finále jsem hrozně rád,“ svěřil se.

Poljak ve chvíli svého triumfu nad top favoritem Rieteru Markem Jalovcem (dvakrát 6:4) protivníka teprve vyhlížel, jeho duel byl o více než půlhodinu kratší. S Kopřivou totiž při semifinále zažili trochu nevykloukavou situaci: zápasy se pod oblačným nebem, které téměř zastřešovalo sluneční světlo, na kurtech v Lukách odehrávaly paralelně. Pořadatelé turnaje tak chtěli minimálně v singlovém pavouku utéci hrozící bouři.

„Každopádně finále je vždycky trochu jiný zápas, nervoznější. Bud se člověku daří, nebo ne,“ glosoval Poljak před posledním mačem.



Vystoupení s Jalovcem doprovázel hlasitým hekáním, nejruznějšími průpovídkami a sem tam i teatrálními gesty; nelze mu však upřít, že klíčové momenty duelu zvládal o poznání lépe. V prvním setu se utřhl už na 5:2, ve druhém pak ve chvíli, kdy ho Jalovec dohnal (4:4), nepropadl panice a za počínajícího krápní soupeře brejknul. Utkání pak s přehledem dopovádal.

„Za stavu 4:4 ten game trval deset minut. Tam jsme se tahali shody-výhody-shody-výhody. Říkal jsem si, že to musím uhrát, jinak bude velký problém. Marek se pořád zlepšoval, můj výkon naopak začal klesat. Bylo to na hraně,“ oddechl si vítěz.

„Celý zápas jsem dělal chyby. Porážka mrzí, ale spíš mě štvě moje špatná hra. Už to nějakou dobu trvá, jsem z toho celkem znechucený,“ ulevil si Jalovec.

Kopřiva proti Riklovi zahájil úvodní i následnou sadu ztrátou podání, ale pykal za to jen ve druhém případě. Do rozhodujícího setu vstoupil energicky a výhru už si nenechal vzít ani po Riklově mírném vzepětí.

„Jsem trochu překvapený, že jdu dál já,“ přiznal Kopřiva. „Patrik byl aktivnější a lépe servíroval, ale já byl bojovnější. Ve třetím setu rozhodl můj jediný brejk, svoje servisy jsem si držel zuby-nehty a dotáhl to,“ radoval se.

Rikl si postěžoval, že necítil jistotu v úderech. „Nemohl jsem se opřít ani o servis. Víta hrál dobře a zvítězil zaslouženě,“ poznamenal.

Fotbalisté hrají se Žižkovem. Již bez Lárala

PŘELOUČ V letošním přípravném období se jim zatím nepodařilo zvítězit. Teď mají před sebou pátý pokus: dnes od 10.30 se pardubičtí fotbalisté na trávníku v Přelouči postaví Viktorii Žižkov.

V jejich sestavě se objeví jeden novic. Po odchodu Daniela Nováka zpět do Mladé Boleslavi opačným směrem přichází 19letý obránce Jakub Klíma, jenž má na kontě mimo jiné i tři starty v nejvyšší soutěži.

Ve východočeském dresu se naopak již nepředstaví Radek Láral. Ten byl v Pardubicích na hostování z olomoucké Sigmy a po dohodě s vedením třetího klubu loňského ročníku minulou sezonu jej ukončil. Za první tým místního FK nastoupil do deseti duelů, ve kterých se gólově neprosadil.

V posledním přátelském utkání Pardubice nestačily na pražskou Duklu, které v úterý v Bohdanči podlehly 0:1. (mvo)

Ve výsledcích a telegraficky

Fotbal

PŘÍPRAVA
FK Pardubice - FK Dukla Praha 0:1 (0:1). Branká: 41. Holík. Rozhodčí: Nenadál - Vít, Arnošt. Diváci: 250. **Sestava Pardubice:** Šmid - Prošek (65. Kühnel), Zukaš, Šejvl, Cmelík (70. Březina) - Jerábek - Mužík (60. Fousek), Fousek (46. Sokol), Solil (46. Kovář), Černý (46. Safarik) - Petráň (46. Kašiar). Trenér Jiří Krejčí. Hrání v Lázních Bohdaneč.

PŘÍPRAVNÝ TURNAJ sehraji dnes na hřišti v Počátkách u Pelhřimova fotbalisté Chrudimí. Proběhne zde 64. ročník turnaje O křišťálový pohár. Vedle Chrudimí se ho zúčastní také Vlašim, Tábořsko a Varnsdorf. Zajímavá prověrka na druhou ligu začíná ve 13 hodin, Chrudim se nejprve postaví Tábořsku.

Tenis

RIETER OPEN 2018 ÚSTÍ NAD ORLICÍ, 4. ročník:

Dvouhra, zbývající zápasy 1. kola: Staněk - Hodor (SR) 6:4, 6:3, Poljak (6.) - Mammetguljev (Turkm.) 6:0, 6:4, Kopřiva (7.) - Chomentovskij (Rus.) 6:2, 6:1, Kotov (3., Rus.) - Langmajer 6:1, 6:1, Konečný - Gengel 6:3, 6:7 (8.), 7:5, Paroulek - Mandlik (USA) 6:2, 1:6, 6:2, Mertl - Štěpánek 3:6, 6:1, 6:2, Hallak (Běl.) - Mrázek 6:1, 6:1, Rikl (8.) - Justo 6:3, 6:2, Macháč - Rabas 6:1, 6:1, Franěk - Kolisnyk (Ukr.) 6:3, 6:0, Safiullin (2., Rus.) - Bojčuk (Ukr.) 6:1, 6:3.

2. kolo: Poljak - Hallak 6:2, 5:2 skreč, Mertl - Kotov 7:6 (3), 6:3, Jalovec (1.) - Konečný 6:3, 6:3, Gutierrez (4., Braz.) - Staněk 6:2, 6:4, Kopřiva - Franěk 3:6, 6:1, 6:3, Vasilenko (Rus.) - Paroulek 6:2, 6:2, Rikl - Nejedlý 6:3, 6:3, Macháč - Safiullin 6:1, 6:4.

Čtvrtfinále: Jalovec - Vasilenko 7:6 (4), 6:4, Poljak - Gutierrez 6:4, 6:1, Rikl - Mertl 7:6 (4), 6:4, Kopřiva - Macháč 6:3, 6:1.

Semifinále: Poljak - Jalovec 6:4, 6:4, Kopřiva - Rikl 6:4, 4:6, 6:3.

Čtyřhra, zbývající zápasy 1. kola: Polášek (SR), Rikl - Gutierrez (Braz.), Noguči (Jap.) 6:0, 6:2, Michnev, Nejedlý - Krčma, Matvieci (Mold.) 6:2, 6:1, Bolardt, Macháč - Franěk, Mrázek 7:5, 2:6, 10:6.

Čtvrtfinále: Polášek, Rikl - Kolisnyk, Prihodko (1., oba Ukr.) 6:2, 6:4, Chomentovskij, Safiullin (oba Rus.) - Michnev, Nejedlý 6:4, 6:4, Mertl, Staněk (4.) - Kotov, Vasilenko (oba Rus.) 7:6 (3), 3:6, 10:3, Bolardt, Macháč - Gengel, Konečný (2.) 6:1, 6:1.

Semifinále: Polášek, Rikl - Chomentovskij, Safiullin 6:3, 6:1, Bolardt, Macháč - Mertl, Staněk 7:6 (7), 4:6, 13:11.

Finále: Polášek, Rikl - Bolardt, Macháč 7:6 (2), 7:6 (5).

Jako kluk zkoušel „rodeo“. Pak se stal žokejskou legendou

Čtyřnásobný šampion Velké pardubické Václav Chaloupka oslavil 70. narozeniny. U koní i nadále zůstává - v tréninku jich má dvanáct

PRAHA Už jako malý se mámě mrskal v náručí jako kapr, když viděl koně, a láska k nim Václavu Chaloupkovi, čtyřnásobnému vítězi slavné Velké pardubické, vydržela celý život. Až do sedmdesátky, kterou oslavil včera.

„Ke koním mě přivedlo srdce a zvířata jsou dodnes můj relax,“ říká Chaloupka. „Pořád zůstávám srdcem klukem, i když tělo už tak neposlouchá. Ale v rámci možností a tělesného opotřebení se mám dobře. Práce je pořád dost,“ doplňuje bývalý žokej a dnes trenér a chovatel dostihových koní.

Pravda je, že se šest dnů v týdnu nezastaví.

„Najezdím každý den skoro tři sta kilometrů,“ vypráví, jak vstává ve čtvrt na pět a odváží manželku do Velké Chuchle do Jockey Clubu. „Sám pak mířím do Tochovic, kde

mám v tréninku devět koní, nebo do Podolí u Votic, kde jsou tři,“ pokračuje.

Jako půlroční děcko údajně na koně vášnivě reagoval - máma mu vyprávěla, jak se v jejich přítomnosti vrtěl. Když byl větší, s kamarády chodili k výběhu hřibů, lákali je k ohradě a zkoušeli osedlat.

„Jak se nějaký kůň přiblížil, skočili jsme mu na hřbet a hned jsme byli na zemi. Postupně jsme se učili, kdo děle vydrží,“ směje se Chaloupka.

Mladých „kovbojů“ si ve stájkách všiml. A místo toho, aby je vyháněl, dal jim sedlo a základy ježdění. „Potom vznikl jezdecký oddíl na farmě Jalovisko. A i pod vedením podplukovníka Klapala jsme byli odborně vedeni,“ dodává Chaloupka.

Začínal s parkurem, pak se dostal na dostihové koně. Zvítězil v 89 do-



Na závodech Někdejší vynikající žokej Václav Chaloupka při nedávném Českém derby v pražské Velké Chuchli. Foto: Kateřina Šulová, ČTK

stížích a závodní život popisuje jako emociální jízdu.

„Potácíte se mezi radostí a bolestí. Nemyslím jenom fyzickou, ale i psychickou,“ konstatuje.

Největší příběh je spojený s ryzákem Korokem. S hřebcem s křivou nohou ovládl Velkou pardubickou v letech 1969, 1971 a 1972.

„Při mé povaze se rád vracím v myšlenkách do mládí,“ říká.

Vzpomínky na Koroka se mu neomrzí, občas zajde i na jeho hrob, to když jede uctít památku své matky a bratra.

Pardubickou ovládl počtvrté v roce 1977 s Václavem, dvakrát startoval i ve Velké národní v Liverpoolu. Teď už se do sedla dostane jen výjimečně, jako když ho Josef Váňa vyhecuje sázkou. „Ale stane se, že nejjezdím celý rok,“ podotýká.

Kdysi strávil hodiny a hodiny sedě-

ním ve žlabu, kdy mu kůň držel hlavu v klíně a žokej si s ním „povídal“.

„Naučil jsem se koně vnímat, přiblížit k nim a dostat se, řekl bych, na jejich pocitovou úroveň,“ popisuje. „Mám je moc rád a pořád je můžu připravovat. Pokud by se mi měl splnit velký sen, tak aby vyrostl z některé kobylky z chovu z Podolí od pana Kašáka jedničkový kůň, který by vyhrál jedničkový dostih,“ přeje si.

Chaloupka hrával výborně i bowling, ale v současnosti už všechno vzhledem k věku nestihá.

„Bolí ramena,“ vysvětluje. V neděli proto nejraději odpočívá, a jak jinak než u zvířat. „Mám v Tochovicích nějaké louky a pastviny. Pase se mi tam pár kravičky. To je pro mě takový relax, koukat se na telata, kravičky, koně a hřibata,“ říká Chaloupka. (ČTK, vot)